

Megvolt a légszeszgyár és a város pörében az első tárgyalás.

(Saját tudósítónktól.) A légszeszgyár november óta tudvalevőleg három ízben is kérte a várost, hogy tekintettel a villany és gáz termelési költségeinek tetemes emelkedésére a békeidőbeli árakhoz viszonyítva, emelje föl a szerződésben megállapított egységarakat. A légszeszgyárnak ezt a kérelmét a város tudvalevőleg mindhárom esetben elutasította. Az is ismeretes, hogy az első elutasítás után a légszeszgyár közvetlenül a belügyminiszteriumhoz fordult orvoslásért és a belügyminiszter akkor a légszeszgyár panaszos beadványát további tárgyalás végett megküldte a városnak. Ismét a törvényhatósági bizottság elé került az ügy és a közgyűlés akkor is arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem emeli föl az egységarakat. A közgyűlés a határozatokat minden esetben a tanács javaslatára hozta.

Nem sokkal ezután, ez év márciusában hirdetményt tett közzé a vállalat a lapokban s ezekben bejelentette, hogy az egységarakat fölemeli s e szerint fogja a számlákat kiállítani. Erre harmadszor is közgyűlés elé került az ügy és a közgyűlés újra csak a tanács álláspontjára helyezkedett. Szigorú intézkedések megtételét határozta el arra az esetre, ha a gázgyár tényleg szerződésellenesen járna el és saját elhatározásából felemelné az egységarakat. A légszeszgyár erre pört indított a város ellen. A keresetet be is adta a szegedi törvényszékhez. A *Del-magyarország* ezt annakidején részletesen ismertette.

A kereset beadása után a légszeszgyár egyezkedési tárgyalásokat kezdett a várossal az egységarak fölemelésének békés uton való elintézése érdekében. Az egyezkedési ajánlatnak a nagy közönséget érdeklő része az, hogy a légszeszgyár a gáz egységarának 24-ről 34 és a villanyáram hektovattjának 8 fillérről 10 fillérre való fölemelését kérte. A hatóság azonban a tárgyalások során is megmaradt eredeti álláspontja mellett, hogy az egységarakat nem emeli. Ellenben fölhevítve a hatóság a légszeszgyárnak az egyezkedési tárgyaláson megjelent képviselőit arra, hogy nyilatkozzanak: vajjon hajlandó-e a Központi Gáz és Villamossági Részvénytársaság, amelynek tulajdona a szegedi légszeszgyár, átadni a városnak a légszeszgyárat? Erre a fölhevítésre mind a mai napig nem érkezett válasz és így a város hatósága az egyezkedési tárgyalásokat megszakítottnak tekinti.

A gázgyár által a város ellen beadott kereset ügyében egyébként június elején megtartották az első tárgyalást a szegedi törvényszéken. A tárgyaláson a város képviselőjében dr. Turóczy Mihály tiszti főügyész jelent meg. A főügyész kérte, hogy a bíróság utasítsa el a légszeszgyárat keresetével és kötelezze a perköltségek megfizetésére.

Előadta dr. Turóczy, hogy a város 40 éves szerződést kötött a légszeszgyárral, ilyen hosszú időre kötött szerződéseknél pedig nem számíthat az, ha egy-két év üz-

leti eredménye kevesebb haszonnal zárul. Hiszen a város nem kérte a szerződéses áramárak leszállítását akkor, amikor egy korona ötven, egy korona hatvan fillér volt a szén métermázsája és nem fogja kérhetni a háború után sem, ha a mai egy-két év után hosszú éveken át a legkedvezőbb kon-

junktura fog beállni a légszeszgyárra nézve. Ha azonban a bíróság mégis — akár részben, akár egészben — megítélendőnek találja a keresetet, a város viszontkeresettel él és kéri: mondja ki a bíróság, hogy a város vagy fölemeli az egységarakat, vagy pedig — *megváltás útján* — azonnal a légszeszgyár birtokába léphet.

A gázgyári pör ügyében a legközelebbi tárgyalás ősszel lesz.

Az olaszok újabb támadásai is kudarcot vallottak.

BUDAPEST, június 12. (Közl. a miniszterelnöki sajtóosztály.) A hétközség területén a harcok tovább tartottak. Az olaszok támadásai főleg a Monte-Forno, a Monte Chiesa és az attól északra emelkedő határmagaslatok ellen irányultak. E terület déli részén támadásaik a délutáni órákban már tüzésre tüziinkben meggyújtak. A határgerincen csapataink az ellenség erős

rohamait szurony- és kézigránátharcban tartóztatták fel.

Éjféltájban az ellenség a Monte-Forno és a határhegyhát között tetemes erővel újból előretört. Vállalkozása ismét sikertelen maradt.

Egyébként az olasz harcfronton nincs újság.

A VEZÉRKAR FŐNÖKE.

Az angol lovasság halálrohama.

BERLIN, június 12. A nagy főhadiszállás jelenti: Rupprecht trónörökös hadcsoportja: A flandriai arcvonalon a tüzés tevékenysége este Ypern és a Douvetől délre fokozódott. Délután angol lovasság nekilovagolt Messinestől keletre levő vonalainknak. Csak töredékei tértek vissza a rohamból. Innen délre a Cruis birtoknál a gyalogság támadását ellentámadással vetettük vissza. Az Artoisban, különösen a Lens-hajlásban, valamint a Scarpe-lapályban és ettől délre a tüztetevékenység élénk volt. A Frommelesnél, Neuve-Chapellenél és Arelusnél előretörő angol felderítő osztagokat visszautasítottuk.

A német trónörökös hadcsoportja: Az általunk Cernytől nyugatra június 10-én rohammal elfoglalt árkok ellen a francia őrségek öt ellentámadást intéztek, amelyek mindegyike tüziinkben és közelharcban vesztésgeltesen összeomlott. A tüzésre csak Baillytől északra és a Monte d'Hiveren emelkedett átmenetileg nagyobb hevedsége. A Champagne keleti részén, Takurenél és Vauquoisnál a franciák felderítő előretörései kudarcot vallottak.

Albert württembergi herceg hadcsoportja: Lényeges esemény nem történt.

LUDEENDORFF, első főszállásmeister.

(Közl. a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Az antant már nem akar hódítani.

STOCKHOLM, június 12. A Pétervári Távirati Ügynökség jelenti: Az antant-szövetségesek megküldötték válaszaikat a hadi célok tekintetében, amelyek már nem tartalmaznak semmiféle hódítási tervet, de követelik a németek által lábbal tiport igazság helyreállítását. Az angol jegyzék hangsúlyozza, hogy az orosz kormány kívánságára teljes mértékben készen áll arra, hogy a szövetségesekkel egyetemben a régebbi megállapodásokat megvizsgálják és ha szükséges, revízió alá vegyék. Anglia nem hódító szándékkal kezdte a háborút,

csak azért, hogy az államközi megállapodások iránti tiszteletet kikényszerítse és ehhez újabban hozzájárult az a tény is, hogy az idegen erőszak alatt színlődő népeket felszabadítsa.

A francia válaszjegyzék tartalma azonos az angol válaszjegyzékkel, csupán azt a megjegyzést tartalmazza még, hogy Franciaország amikor visszakívánja Elzászt és Lotharingiát, amit erőszakkal ragadtak el tőle, területiális jogok biztosítását és a tartományok gazdasági és politikai függetlenségét tartja szem előtt.

Az osztrák miniszterelnök programbeszéde.

Bécs, június 12. Kedden mondotta el a reichsratban gróf Clam-Martinic osztrák miniszterelnök programbeszédét. Nagy figyelemmel hallgatták a miniszterelnök minden szavát. A képviselők frakkban állottak körül az elnöki emelvényt.

Clam-Martinic már az első mondatok után elővette írásait és attól fogva olvasta a programbeszédét. Az első zugó helyeslése akkor harsant fel, amikor a miniszterelnök a hadsereg vitézségét magasztalta.

Majd akkor, amikor a haza nagyságáról beszélt. A baloldalon a németek erősen éljeneztek, de a csehek pártjáról az elégedettség moraja hallatszott. Annál a mondatnál, hogy „valamennyien szeretjük a hazát, ha nem is mindnyájan az egzaltált nacionalizmus szeretetével”, a cseh radikálisok közbeszólásokkal zavarták a miniszterelnököt, nem tetszésüknek adtak kifejezést. A cseh többség ellenben csöndesen viselkedett. Hosszu ideig tartott, amíg